

men af en eller anden grund er det næsten altid mænd, der laver den slags ting – med bilen fyldt med ulovlige pesticider, som er en afgjort trussel for grundvandet, så takseres det i vores nuværende retssystem – har jeg ladet mig fortælle – til en beskeden bøde på 10.000 kroner. Hvis den vogn havde været fyldt med narkotika, havde man takseret det til en helt anden og meget mere rimelig takst.

Jeg kan ikke se nogen forskel på, at man indfører ulovlige pesticider, som går direkte i grundvandet med enorme belastninger for vandværker og for folk osv., og så at indføre eksempelvis narkotiske stoffer, så jeg er glad for, at man deler regeringens opfattelse af, at vi er nødt til på det her område at have en bedre retshåndhævelse og give udtryk for et langt strengere syn over for miljøkriminaliteten.

Jeg tror, det var hr. Schmidt, der var inde på, at virkningen af de her forslag jo bl.a. er, at de vil virke forebyggende i retning af, at vi får færre tilfælde, og det er jeg enig med ham i. Det er meget vigtigt for os, at vi selv er med til både i forhold til offentlige tilsynsmyndigheder, som hr. Hindrup Andersen og fru Svanholt jo var meget kritisk indstillet over for, og i forhold til virksomhederne at give så klare signaler som muligt, og så er jeg overbevist om, at vi bare ved denne signalgivning er med til at mindske problemet.

Hr. Schmidt var inde på spørgsmålet om at undgå, at de nye regler om miljøansvarlighed førte til besværliggørelse af selve spørgsmålet om tildeling af miljøgodkendelse. Det er jeg enig med ham i. Jeg tror ikke, der er et problem, men lad os undersøge det til bunds. Han spurgte også, om offentlige virksomheder er omfattet af det register, der er forudset, og det er de. I lovforslaget tales der alene om virksomheder, og det dækker både offentlige og private virksomheder. Han nævnte en række andre spørgsmål, herunder om bød størrelsen i relation til registret var rimelig. Han nævnte også i forbindelse med miljøansvarlighedsfortabelse spørgsmålet om, hvorvidt der i den fremgangsmåde, man anvender i forbindelse hermed, skulle være en automatisk forpligtelse til at rejse sagerne ved domstolene osv.

Alt det vil jeg gerne være med til at diskutere. Vi er optaget af, at det her foregår på en ordentlig måde, men selvfølgelig vil jeg ikke her binde mig til noget, der ikke er undersøgt til bunds.

Hr. Brusgaard var inde på, at mange havde udtalt sig også ret anerkendende om disse for-

slag, herunder også vores juridiske myndigheder, og det er klart, at vi lægger vægt på, som også ordførerne har understreget, at retsgarantierne, retssystemet fungerer i relation til forslagene.

Når jeg ikke siger noget specielt til hr. Langkilde, er det, fordi mange af de punkter, hr. Langkilde tog frem, dækkes af det, hr. Schmidt sagde.

Fru Svanholt var inde på spørgsmålet om det kommunale tilsyn: Kunne man nu være sikker på, at der kom nogle minimumskrav til det kommunale tilsyn?

Jeg kan sige til fru Svanholt: Det kan man være sikker på. I den aftale, vi skal udforme nærmere med Kommunernes Landsforening, vil der blive minimumskrav til kommunerne med hensyn til tilsynets kvantitet og kvalitet. Og hvis ikke de opfylder det, er der en række metoder, efter hvilke jeg – eller den til enhver tid værende minister – kan skride ind over for kommunerne.

Vi har endda sagt, at hvis alt det her ikke virker og det efter et par år konstateres, at det ikke virker, så er der den idé, som jeg altid har haft en vis sympati for, men som man bestemt ikke har nogen sympati for i kommunale kredse, at man kan overlade udførelsen af tilsynsopgaven til en anden myndighed eller til en privat institution eller foretagende for den forsømmelige myndigheds regning.

Jeg synes egentlig godt om den tanke. Jo mere man tænker over den, jo mere tiltalt bliver man af den, hvis man ikke er i den kommunale verden. Den kommunale verden kan derimod overhovedet ikke lide den tanke, og jeg har altså taget den ud i første omgang, men det er klart, at den stadig væk ligger der som en mulighed, hvis det her ikke kommer til at fungere. Jeg synes ikke, der skal være tvivl om, at vi ikke kan forlange, at borgerne skal efterleve reglerne, hvis ikke kommunerne lever op til deres ansvar, når det drejer sig om miljøtilsynet.

Til hr. Bent Hindrup Andersen, som jo med rette gør meget ud af det lokale tilsyn, vil jeg gerne sige: Lad os snakke om de forskellige muligheder og ideer, om man skal bureaukratisere det lokale arbejde på den måde, som Enhedslisten har foreslået. Det er jeg stærkt i tvivl om, men at man skal styrke også den lokale befolknings mulighed for at sikre, at kommunerne lever op til deres ansvar, er jeg ikke i tvivl om er en god idé.

Til hr. Brusgaard kan jeg sige, at det her forslag selvfølgelig har passeret alle ministerier i